

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 19 lutego 1948 r.

Nr 8

T R E Ś C I :

ROZPORZĄDZENIE

Poz: 58 — Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1947 r. w sprawie częściowego wykonania prawa akcyzowego oraz dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o postępowaniu akcyzowym, wydane co do § 21 ust. 1 — 3 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu 181

58

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 grudnia 1947 r.

w sprawie częściowego wykonania prawa akcyzowego oraz dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o postępowaniu akcyzowym, wydane co do § 21 ust. 1 — 3 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 10, 11, 13, 29, 30, 41—43, 46, 49, 76, 84, 86—88, 105, 107, 108, 112, 114 i 126 prawa akcyzowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 29, poz. 122) oraz art. 18, 21, 27, 28, 29, 30, 32, 34, 38, 40, 47, 50, 59 i 62 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o postępowaniu akcyzowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 123) zarządza się, co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym: a) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły prawa akcyzowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 29, poz. 122), b) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

2. Określenie „kontrola akcyzowa“ oznacza rejon kontroli akcyzowej.

Akcyza od kwasu węglowego.

§ 2. 1. Bezwodnik kwasu węglowego w stanie skroplonym (CO₂), oznaczony w dalszych przepisach nazwą „kwas węglowy“, zwalnia się od akcyzy, jeżeli jest przeznaczony:

- do ratownictwa górniczego i napełniania gaśnic przeciwpożarowych do wyłącznego użytku straży pożarnych,
- do przemysłowego wyrobu artykułów chemicznych, nie nadających się do celów spożywczych.

2. Kwas węglowy, przeznaczony do celów określonych w ust. 1, nie podlega skądzeniu.

§ 3. 1. W celu uzyskania zaświadczenia na nabycie zwolnionego od akcyzy kwasu węglowego do celów, określonych w § 2, przedsiębiorca powinien wnieść podanie do urzędu akcyzowego; w podaniu należy podać:

- nazwisko i imię lub firmę,
- rodzaj przedsiębiorstwa,
- sposób użytkowania kwasu węglowego

i ewentualnie normy zużycia na jednostkę wyrobu,

- wysokość rocznego zapotrzebowania kwasu węglowego,
- rodzaj ofiarowanego zabezpieczenia (art. 28 ust. 1 lit. b),
- wytwórnię, w której ma być nabywany kwas węglowy.

2. Zaświadczenie wydaje urząd akcyzowy, właściwy dla siedziby przedsiębiorstwa, w którym kwas węglowy ma być zużyty, na okres nie przekraczający jednego roku.

§ 4. Przerób lub zużycie kwasu węglowego, nabytego za zwolnieniem od akcyzy, podlega nadzorowi akcyzowemu.

§ 5. Kwas węglowy, nabyty za zwolnieniem od akcyzy, powinien być przechowywany w osobnym pomieszczeniu.

§ 6. Przedsiębiorstwa, które przerabiają lub zużywają zwolniony od akcyzy kwas węglowy, są obowiązane prowadzić zapisek przychodu i rozchodu kwasu węglowego według wzoru i w sposób, ustalony przez urząd akcyzowy.

§ 7. Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest zawiadomić kontrolę akcyzową o zamiarze wyrobu każdej partii kwasu węglowego na 3 dni przed rozpoczęciem wyrobu.

§ 8. Wytwórnia kwasu węglowego podlega stałemu nadzorowi akcyzowemu.

§ 9. 1. Wszelkie przewody (rury) do kwasu węglowego, poczynając od tej części wytwórni, w której znajdują się urządzenia, służące do sprężenia kwasu węglowego, powinny być umieszczone całkowicie wewnątrz tejże części wytwórni i pomalowane farbą jednakowego koloru.

2. Skroplony kwas węglowy może być odprowadzony wyłącznie do specjalnego pomieszczenia, w którym odbywa się napełnianie butli kwasem węglowym.

3. Jeżeli wytwórnia posiada urządzenia do napełniania innych naczyń kwasem węglowym (naczynia wagonowe), wówczas napełnianie może się odbywać poza pomieszczeniem, o którym mowa w ust. 2, jednakże w tym przypadku przewody (rury) do kwasu węglowego powinny być po każdym użyciu urzędowo zabezpieczone tak, ażeby odprowadzanie przez nie kwasu węglowego nie było możliwe bez naruszenia zamknięcia urzędowego.

4. Na wyjątki od przepisu ust. 1 i 2 może zezwalać co do wytwórni, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, izba skarbową.

§ 10. Po ukończeniu wyrobu danej partii kwasu węglowego lub wstrzymaniu ruchu wytwórni urzędnik kontroli akcyzowej zabezpiecza urzędowo kurki spustowe, służące do nalewania kwasu węglowego do naczyń transportowych, i maszyny sprężające kwas węglowy tak, aby ich uruchomienie nie było możliwe bez naruszenia zabezpieczenia.

§ 11. 1. Wyrobiony kwas węglowy podlega zważeniu.

2. W pomieszczeniu, służącym do napełniania butli kwasem węglowym, powinna się znajdować — oprócz wag, przeznaczonych do własnego użytku przedsiębiorstwa — waga, przeznaczona do wyłącznego użytku służbowego urzędników akcyzowych.

§ 12. Napełnienie naczyń (butli) kwasem węglowym powinno się odbywać tylko w pomieszczeniu na ten cel przeznaczonym.

§ 13. 1. Dane, dotyczące butli napełnionych kwasem węglowym, zapisuje się na przychód do księgi ważenia kwasu węglowego (wzór Nr 1) z dokładnością do 1 kg, po czym butle powinny być złożone do magazynu.

2. Jeżeli bezpośrednio po napełnieniu kwasem węglowym butla okaże się niedość szczelna, wówczas przed wpisaniem na przychód do księgi ważenia kwasu węglowego może ona być opróżniona przez wypuszczenie kwasu do zbiornika fabrycznego lub w powietrze pod nadzorem urzędnika akcyzowego.

3. Kwas węglowy, zważony i zapisany do księgi ważenia, powinien być zapisany również do księgi akcyzy od kwasu węglowego, a mianowicie kwas zważony w godzinach od 8 do 20 — najpóźniej do godziny 21, zważony zaś w godzinach od 20 do 8 — do godziny 9.

4. Kwas węglowy wydany z wytwórni winien być wpisany do księgi akcyzy od kwasu węglowego najpóźniej w dniu wydania, do godziny 21.

§ 14. 1. Na wszelkich naczyniach, służących do przechowywania kwasu węglowego (butle, naczynia wagonowe), powinna być wyraźnie i trwale uwidoczniona ich waga własna (tara), pojemność (w kilogramach) i numer.

2. Nadto na naczyniach należy uwidocznić trwale farbą lub za pomocą nalepek nazwę wy-

twórni, z której pochodzi zawarty w nich kwas węglowy.

§ 15. 1. Butle z kwasem węglowym powinny być ustawione albo ułożone partiami w magazynie według pojemności tak, aby sprawdzenie zapasów nie nastęczało trudności.

2. Późne butle należy przechowywać w oddzielnym magazynie.

§ 16. 1. Kwas węglowy może być wywożony z wytwórni do wolnego obrotu tylko pomiędzy godzinami 7 i 19.

2. Na wyjątki od przepisu ust. 1 może w uzasadnionych przypadkach zezwalać urząd akcyzowy.

§ 17. Rokiem obrachunkowym dla wytwórni kwasu węglowego jest rok kalendarzowy.

§ 18. 1. Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest prowadzić:

- 1) księgę ważenia kwasu węglowego (wzór Nr 1),
- 2) księgę akcyzy od kwasu węglowego (wzór Nr 2),
- 3) księgę kredytu akcyzowego (wzór Nr 3) oraz
- 4) zeszyty świadectw przewozowych (wzór Nr 4).

2. Przedsiębiorca wolnego składu prowadzi księgę według wzoru Nr 2 i ewentualnie Nr 3 oraz świadectwa przewozowe według wzoru Nr 4.

§ 19. W końcu miesiąca przedsiębiorca przesyła izbie skarbowej odpis księgi akcyzy od kwasu węglowego (wzór Nr 2), a w razie korzystania z kredytu również odpis księgi kredytu (wzór Nr 3), za ubiegły miesiąc.

§ 20. Osoby oraz firmy, trudniące się hurtowym handlem kwasem węglowym lub zużywające kwas węglowy w swoich zakładach, obowiązane są posiadać dowody nabycia kwasu węglowego, a w szczególności świadectwa przewozowe bądź rachunki, wymieniające wytwórnię, wolny skład lub hurtownię, z której kwas pochodzi, oraz znaki i numery naczyń z kwasem węglowym.

Akcyza od bibułki.

§ 21. 1. Za bibułkę, przeznaczoną do palenia tytoniu w rozumieniu art. 84 ust. 1, a zwaną w dalszych przepisach „bibułką“, uważa się wszelkie papiery cienkie o wadze 12 — 28 g/1 m², do których produkcji użyto celulozy długowłóknistej.

2. Bibułką w rozumieniu ust. 1 jest również papier, sporządzony z rośliny tytoniowej lub jej odpadków, z ewentualną domieszką innych surowców.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do papierów cienkich, które z jakichkolwiek przyczyn nie nadają się do palenia tytoniu, ani do bibułki karbo nowej. Wzór każdego typu takich papierów wytwórca obowiązany jest przelać Ministerstwu Skarbu najpóźniej na 15 dni przed zamierzonym wypuszczeniem na rynek. Wzór ten opatrzony pieczęcią przez urzędnika kontroli akcyzowej nadzorującego wytwórnię na-

leży przesłać w 2 egzemplarzach o rozmiarach co najmniej 1 m². Trzeci egzemplarz wzoru pozostaje w przechowaniu urzędnika kontroli akcyzowej. Papiery, których wzory nie zostały przesłane Ministerstwu Skarbu, nie mogą być wydawane z wytwórni bez opłaty akcyzy.

§ 22. Wolne są od akcyzy próbki bibułki o wadze do 30 g.

§ 23. Przedsiębiorca, zamierzający przystąpić do wyrobu bibułki lub uruchomienia wolnego składu w sprawdzonym przez władze akcyzowe przedsiębiorstwie, obowiązany jest przed uruchomieniem przedsiębiorstwa zawiadomić o tym kontrolę akcyzową.

§ 24. Maszyna papiernicza powinna być na czas przerwy w produkcji zabezpieczona urzędowo przed niezgłoszonym ruchem. Powyższe zabezpieczenie powinno być zdjęte, o ile to będzie potrzebne w celu dokonania remontu maszyny.

§ 25. Wytwórnia i wolny skład bibułki podlegają stałemu nadzorowi kontroli akcyzowej.

§ 26. 1. Zdejmowanie roli bibułki surowej z maszyny papierniczej i jej ważenie, wykańczanie bibułki surowej (przewijanie, krajanie na bobiny i arkusze, sortowanie, znakowanie itp.) ponowne ważenie powinno odbywać się tylko w obecności urzędnika kontroli akcyzowej.

2. Bezpośrednio po zdjęciu z maszyny papierniczej i zważeniu każda rola surowej bibułki powinna być zaopatrzona w datę, numer kolejny wyrobu w danym dniu, wagę brutto, tarę, wagę netto roli oraz wagę 1 m² bibułki.

3. Minister Skarbu może zezwalać na wyjątki od przepisu ust. 1.

§ 27. Wejścia do pomieszczeń, w których odbywa się wyrób bibułki na maszynie papierniczej, wykańczanie bibułki surowej oraz ważenie, powinny być przystosowane do nałożenia zamknięcia urzędowego.

§ 28. Wstęp do pomieszczeń, o których mowa w paragrafie poprzedzającym, dozwolony jest tylko przedsiębiorcy i osobom tam zatrudnionym, a innym osobom tylko za wiedzą urzędnika kontroli akcyzowej nadzorującego przedsiębiorstwo, któremu służy prawo kontroli nad osobami, wychodzącymi z tych pomieszczeń.

§ 29. Do ważenia bibułki surowej, zdejmowanej z maszyny papierniczej, oraz bibułki wykończonej przedsiębiorstwo obowiązane jest posiadać w odpowiednich pomieszczeniach legalizowane wagi wraz z kompletem odważników, umożliwiających ważenie bibułki z dokładnością do 100 g.

§ 30. 1. Każdą ilość wyprodukowanej bibułki należy zważyć z dokładnością do 100 g i wpisać do księgi pomocniczej, podając wagę brutto, tarę i wagę netto bibułki surowej w poszczególnej roli, numer kolejny roli w danym dniu oraz wagę 1 m² bibułki.

2. Każdą rolę surowej bibułki, wziętą do wykańczalni, należy wpisać w księdze pomocniczej na rozchód.

3. Otrzymaną gotową bibulkę w wykańczalni należy ponownie zważyć i wpisać na przychód w oddzielnych rubrykach.

§ 31. Każde opakowanie z bibulką przed oddaniem do magazynu powinno być zaopatrzone w napis podający: 1) firmę i siedzibę wytwórcy, 2) wagę brutto, tarę i wagę netto bibułki, 3) rodzaj bibułki oraz 4) wagę 1 m² bibułki.

§ 32. 1. Gotowa bibulka powinna być przechowywana w magazynie pod zamknięciem urzędowym.

2. W razie przerwy w ruchu przedsiębiorstwa powinna być złożona do magazynu także wszelka bibulka nie wykończona, znajdująca się poza maszyną papierniczą (§ 26).

§ 33. 1. Bibulka może być wydawana do wolnego obrotu tylko pomiędzy godzinami 7 i 19.

2. Na wyjątki od przepisu ust. 1 może w uzasadnionych przypadkach zezwalać urząd akcyzowy.

§ 34. Rokiem obrachunkowym dla wytwórni bibułki jest rok kalendarzowy.

§ 35. 1. Wytwórnia bibułki obowiązana jest prowadzić następujące księgi:

- 1) księgę pomocniczą przychodu i rozchodu bibułki (wzór Nr 5),
- 2) księgę obrachunkową wytwórni bibułki (wzór Nr 6),
- 3) księgę kredytu akcyzowego (wzór Nr 3) oraz
- 4) zeszyt świadectw przewozowych (wzór Nr 7).

2. Wpisy do ksiąg powinny być dokonane do godziny 10 za całą ubiegłą dobę.

3. Wpisów do księgi obrachunkowej dokonuje się za całą dobę łącznie, licząc od godziny 6 do godziny 6 dnia następnego.

4. Przedsiębiorca przesyła z końcem miesiąca izbie skarbowej odpisy ksiąg wymienionych w ust. 1 pkt 2) i 3) za ubiegły miesiąc.

§ 36. Wyrób książeczek bibulkowych i gilz podlega pisemnemu zgłoszeniu urzędowi akcyzowemu.

§ 37. Na książeczkach bibulkowych i opakowaniu gilz powinna być uwidoczniona firma i siedziba wytwórcy.

§ 38. Hurtowa sprzedaż bibułki, książeczek bibulkowych i gilz podlega zgłoszeniu kontroli akcyzowej.

Akcyza od sztucznych środków słodzących.

§ 39. Przedsiębiorca, zamierzający przystąpić do wyrobu sztucznych środków słodzących lub uruchomienia wolnego składu na podstawie posiadanego zezwolenia i zatwierdzonego sprawdzenia, obowiązany jest na 3 dni przed zamierzoną produkcją lub uruchomieniem wolnego składu zawiadomić o tym kontrolę akcyzową.

§ 40. 1. Wytwórnia i wolny skład sztucznych środków słodzących podlegają stałemu nadzorowi kontroli akcyzowej.

2. Półfabrykaty oraz gotowe sztuczne środki słodzące powinny być przechowywane w wytwórni i wolnym składzie pod zamknięciem urzędowym.

§ 41. 1. Wytwórnia i wolny skład sztucznych środków słodzących typu B powinny posiadać oddzielne pomieszczenia do:

- a) wyrobu i przerobu sztucznych środków słodzących oraz przechowywania półfabrykatów,
- b) ważenia, pakowania i magazynowania gotowych wyrobów.

2. Pomieszczenia, wymienione w ust. 1, mogą posiadać tylko po jednym otwartym wejściu. Inne wejścia powinny się znajdować stale pod zamknięciem urzędowym. W uzasadnionych przypadkach Izba Skarbowa może zezwalać na wyjątki od tego przepisu.

3. Okna pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, powinny być zaopatrzone w siatki druciane, o otworach nie większych niż 2 cm × 2 cm, przystosowane do nałożenia zamknięcia urzędowego.

4. Wejścia do pomieszczeń, wymienionych w ust. 1, powinny być zaopatrzone w zamknięcia, nadające się do nałożenia zabezpieczenia urzędowego, uniemożliwiającego dostęp do tych pomieszczeń bez naruszenia tego zabezpieczenia.

§ 42. Wstęp do pomieszczeń, o których mowa w paragrafie poprzedzającym, dozwolony jest przedsiębiorcy i osobom tam zatrudnionym, a innym osobom tylko za wiedzą urzędnika kontroli akcyzowej nadzorującego przedsiębiorstwo, któremu służy nadto prawo kontroli nad osobami wychodzącymi z tych pomieszczeń.

§ 43. 1. Przedsiębiorca wytwórni i wolnego składu typu B obowiązany jest dostarczyć do użytku urzędników, kontrolujących przedsiębiorstwo, odpowiednich przyrządów i odczynników chemicznych, służących do badania jakościowego oraz do oznaczania wielokrotności słodczy sztucznych środków słodzących w stosunku do wartości słodzącej cukru (sacharozę).

2. Odczynniki, o których mowa w ust. 1, powinny być: a) zaopatrzone w odpowiednie świadectwo uprawnionego laboratorium chemicznego (Biuro Badań i Norm Państwowego Monopoli Spirytusowego, Państwowy Zakład Higieny) stwierdzające, że odpowiadają one swemu przeznaczeniu, oraz b) przechowywane pod urzędowym zamknięciem. Przepis lit. a) nie dotyczy takich odczynników, które będą wyrabiane na podstawie specjalnego zezwolenia Ministerstwa Skarbu.

3. Sposób badania sztucznych środków słodzących oraz wykrywania sztucznych środków słodzących w produktach spożywczych określi Minister Skarbu w oddzielnej instrukcji.

4. Na wyjątki od przepisów ust. 1 może zezwalać Izba Skarbowa. W takim przypadku urzędową analizę próbek przeprowadza się na koszt przedsiębiorcy.

§ 44. Do dokonywania analiz chemicznych i wydawania orzeczeń analityczno-chemicznych w zakresie przepisów, dotyczących akcyzy od sztucznych środków słodzących, są uprawnione: 1) Biuro Badań i Norm Dyrekcji Państwowego

Monopoli Spirytusowego oraz 2) Państwowy Zakład Higieny.

§ 45. 1. Wytwórnia i wolny skład sztucznych środków słodzących powinny posiadać dwie legalizowane wagi z odważnikami: a) jedną do własnego użytku przedsiębiorstwa, b) drugą do wyłącznego użytku urzędników akcyzowych. Ponadto wytwórnia i wolny skład typu B obowiązane są posiadać legalizowaną wagę analityczną wraz z kompletem niezbędnych odważników do odważania prób sztucznych środków słodzących przy dokonywaniu analiz.

2. Izba Skarbowa może zezwalać na wyjątki od przepisów ust. 1.

§ 46. Na każdym opakowaniu ze sztucznymi środkami słodzącymi powinien być umieszczony napis „Sztuczny środek słodzący” oraz powinna być podana nazwa handlowa produktu (sacharyna, dulcyna itp.), waga netto zawartości opakowania, wielokrotność słodczy, nazwa i siedziba wytwórcy.

§ 47. Na opakowaniu, zawierającym sztuczne środki słodzące, powinna być naklejona opaska akcyzowa trwale dookoła przez cały obwód opakowania w ten sposób, aby obydwie końce schodziły się na przeciwległej ścianie oraz, aby otwarcie opakowania nie mogło nastąpić bez naruszenia opaski akcyzowej.

§ 48. 1. Opaski akcyzowe do sztucznych środków słodzących są drukowane na białym papierze o wymiarze:

- a) 11 mm × 120 mm do opakowań, zawierających 10 g sztucznych środków słodzących, oraz
- b) 11 mm × 250 mm do opakowań, zawierających 100 g sztucznych środków słodzących.

2. Na opasce akcyzowej do sztucznych środków słodzących umieszczony jest napis: „Akcyza... (stawka) od... (waga) sztucznych środków słodzących” oraz godło państwowe.

3. Nadruk na opasce akcyzowej do sztucznych środków słodzących wykonany jest w kolorze: żółtym do sztucznych środków słodzących, o których mowa w art. 104 lit. a), czerwonym do sztucznych środków słodzących, o których mowa w art. 104 lit. b), błękitnym do sztucznych środków słodzących, o których mowa w art. 104 lit. c).

§ 49. 1. Opaski akcyzowe należy nabywać w kasie urzędu skarbowego, a ewentualnie celnego; kasa urzędu skarbowego wydaje opaski na mocy zaświadczenia kontroli akcyzowej (wzór Nr 14), potwierdzając wytwórni wydanie opasek w księdze poboru opasek akcyzowych (wzór Nr 10).

2. Opaski powinny być niezwłocznie po nabyciu oznaczone pieczęcią firmową wytwórni, a przy przywozie sztucznych środków słodzących z zagranicy — pieczęcią urzędu celnego.

§ 50. W razie sprowadzenia sztucznych środków słodzących z zagranicy opaski akcyzowe nakleja się pod nadzorem urzędników celnych przed

wydaniem sztucznych środków słodzących do wolnego obrotu.

§ 51. 1. Magazyn wytwórni i wolny skład z gotowymi sztucznymi środkami słodzącymi powinny być tak urządzone, aby można było oddzielnie układać:

- 1) produkty nieopakowane (w naczyniach luzem),
- 2) produkty opakowane, lecz niezaopatrzone w opaski akcyzowe,
- 3) produkty zaopatrzone w opaski akcyzowe

z podziałem w każdej z tych grup na produkty o różnej wielokrotności słodczy, a przy produktach opakowanych — także o różnej wadze zawartości opakowań.

2. Na każdym naczyniu ze sztucznymi środkami słodzącymi, magazynowanymi luzem, powinna być uwidocziona: 1) tara naczynia, 2) waga netto sztucznych środków słodzących, zawartych w naczyniu, 3) waga brutto i 4) wielokrotność słodczy.

§ 52. 1. Na pokrycie naturalnych strat, powstających przy przerobie, pakowaniu i magazynowaniu sztucznych środków słodzących, przyznaje się dla wszystkich tych faz łącznie najwyższy dopuszczalny zanik w wysokości 1% produktu wziętego do przerobu.

2. Podziału zaniku, określonego w ust. 1, na poszczególne fazy (przerób, pakowanie i magazynowanie) dokonuje dla każdego przedsiębiorstwa urząd akcyzowy, uwzględniając rzeczywiste straty w każdej fazie.

§ 53. Wielokrotność słodczy sztucznych środków słodzących zawartych w danym opakowaniu nie może różnić się więcej niż o 5% od podanej na tymże opakowaniu.

§ 54. 1. Całą ilość wyprodukowanych sztucznych środków słodzących przedsiębiorca obowiązany jest wpisać na przychód do księgi obrachunkowej.

2. Sztuczne środki słodzące wpisuje się z zaokrągleniem do 10 g, przy czym ilości większe od 5 g zaokrągla się do 10 g, ilości zaś mniejsze od 5 g opuszcza się.

§ 55. 1. Wolne są od akcyzy próbki sztucznych środków słodzących o wadze do 10 g.

2. Pobrane próbki sztucznych środków słodzących (ust. 1) wpisuje się na rozchód w księdze obrachunkowej.

§ 56. Rokiem obrachunkowym dla wytwórni i wolnego składu sztucznych środków słodzących jest rok kalendarzowy.

§ 57. 1. Wytwórnia i wolny skład typu B obowiązane są prowadzić następujące księgi:

- 1) księgę przychodu i rozchodu surowców i półfabrykatów (wzór Nr 8),
- 2) księgę obrachunkową wytwórni sztucznych środków słodzących (wzór Nr 9),
- 3) księgę poboru opasek akcyzowych (wzór Nr 10),
- 4) księgę kredytu akcyzowego (wzór Nr 3) oraz
- 5) zeszyty świadectw przewozowych (wzór Nr 11).

2. Wolny skład typu A sztucznych środków słodzących obowiązany jest prowadzić księgi, wymienione w ust. 1 pkt 2 — 5.

§ 58. 1. Sztuczne środki słodzące mogą być wprowadzone do obrotu handlowego tylko w oryginalnych, zamkniętych opakowaniach, zaopatrzonych w przepisową etykietę i opaskę akcyzową.

2. Posiadanie w zakładzie sprzedaży sztucznych środków słodzących w opakowaniach otwartych jest zabronione.

§ 59. 1. Sztuczne środki słodzące mogą być wydawane do obrotu tylko w opakowaniach, zawierających 10 lub 100 g netto.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do sztucznych środków słodzących, wywożonych za granicę.

§ 60. Wytwórnie i wolne składy sztucznych środków słodzących mogą sprzedawać je w ilościach nie mniejszych od 1 kg netto jednorazowo.

§ 61. 1. Na hurtową sprzedaż sztucznych środków słodzących potrzebne jest zezwolenie urzędu akcyzowego.

2. Detaliczna sprzedaż sztucznych środków słodzących podlega zgłoszeniu urzędowi akcyzowemu.

§ 62. Każdy sprzedawca sztucznych środków słodzących obowiązany jest przechowywać świadectwa przewozowe bądź rachunki i inne dowody nabycia sztucznych środków słodzących, stwierdzające, skąd produkt pochodzi.

Akcyza od kart do gry.

§ 63. Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest zawiadomić kontrolę akcyzową o zamiarze wyrobu każdej partii kart do gry na 3 dni przed rozpoczęciem wyrobu, podając rodzaj i ilość kart, które zamierza wyrobić.

§ 64. Wytwórnia kart do gry podlega stalemu nadzorowi akcyzowemu.

§ 65. Pomieszczenia, w których odbywa się pakowanie i zaopatrywanie w opaskę akcyzową oraz magazynowanie kart do gry, powinny być przystosowane do urzędowego zamknięcia: okna i inne otwory w tych pomieszczeniach powinny być zaopatrzone w gęstą siatkę drucianą i urzędowo zabezpieczone.

§ 66. Po ukończeniu prac dziennych, jak również po ukończeniu wyrobu danej partii kart do gry i wstrzymaniu ruchu wytwórni urzędnik kontroli akcyzowej nakłada zamknięcia urzędowe na maszyny służące do wyrobu kart w taki sposób, aby ich uruchomienie nie było możliwe bez naruszenia tych zamknięć.

§ 67. Karty do gry, złożone w talie, zapisuje się na przychód do księgi obrachunkowej (wzór Nr 12).

§ 68. 1. Wyrób i pakowanie kart do gry oraz naklejanie na nich opasek akcyzowych może odbywać się tylko w godzinach 8 — 17.

2. Na wyjątki od przepisu ust. 1 może zezwalać urząd akcyzowy.

§ 69. 1. Na jednej karcie każdej talii winna być uwidoczniiona firma wytwórcy.

2. Każda talia kart do gry powinna być opakowana.

3. Na opakowaniu należy podać:

- a) firmę i siedzibę wytwórcy,
- b) ilość kart w talii,
- c) numer zgłoszonego wzoru (§ 87),
- d) rodzaj materiału, o ile karty zostały sporządzone z innego materiału, aniżeli z kartonu papierowego, np. „karty płócienne“, „karty celonowe“ itp.

4. W opakowaniu mają być zrobione dwa okrągłe otwory celem umożliwienia odbicia na pierwszej karcie stempla urzędowego oraz firmowego wytwórni.

§ 70. Przepisy § 69 stosuje się odpowiednio do kart do gry, sprowadzonych z zagranicy.

§ 71. 1. Opaski akcyzowe drukuje się na białym papierze o wymiarze 2×21 cm w kolorze:

- a) indygo dla kart do gry z papieru o zawartości talii do 36 kart,
- b) jasno zielonym dla kart do gry z papieru, o zawartości talii ponad 36 kart,
- c) czerwonym dla kart do gry z innego materiału, o zawartości talii do 36 kart,
- d) jasno-żółtym dla kart do gry z innego materiału, o zawartości talii ponad 36 kart.

2. Rysunek opaski składa się z 3 części, oddzielonych od siebie pionowymi rzędami drobnych kółeczek (fryzik pionowy). Środkowa część opaski, dłuższa od bocznych, stanowi prostokąt, pośrodku którego widnieje w ośmioboku godło Państwa. Na lewo od ośmioboku umieszczony jest napis: „Akcyza od“, na prawo napis „kart do gry“, a za tym napisem stawka akcyzowa. Całość napisu umieszczona jest na tle giloszowym. Obie boczne części opaski są jednakowe: stanowią one prostokąty, pośrodku których na tle siatki, składającej się z prostych, przecinających się linii, znajduje się ramka stylizowana z owalem pośrodku: w owalu tym mieszczą się wachlarzowato rozmieszczone trzy karty (asy). Po bokach owalu z kartami znajdują się rozety giloszowe. Cała opaska otoczona jest wąską ramką giloszową.

3. Do opasek akcyzowych stosuje się odpowiednio przepisy §§ 49 i 50.

§ 72. Opaskę akcyzową należy nakleić trwale na opakowaniu kart do gry w ten sposób, aby część środkowa zamykała opakowanie, a końce zbliżyły się jak najbardziej do okrągłego otworu opakowania (§ 69 ust. 4). Zbędne końce opaski należy odciąć.

§ 73. Stemplowanie kart do gry, wyrobionych w kraju, odbywa się w wytwórni pod nadzorem przedstawiciela urzędu akcyzowego, przy współudziale urzędnika, nadzorującego wytwórnię.

§ 74. 1. Stemplowania dokonuje się na piśmie wniosek przedsiębiorcy wytwórni, który

powinien zgłosić go urzędowi akcyzowemu co najmniej na 24 godziny naprzód.

2. We wniosku należy podać rodzaj kart do gry i ilość talii, które przedsiębiorca zamierza ostemplować oraz termin ostemplowania.

3. Urząd akcyzowy po otrzymaniu wniosku wysyła do wytwórni urzędnika celem nadzorowania ostemplowania.

4. Po ostemplowaniu kart sporządza się z tej czynności protokół w trzech egzemplarzach, z których jeden dołącza się do księgi obrachunkowej, drugi do jej odpisu, trzeci zaś przesyła się urzędowi akcyzowemu.

§ 75. 1. Znacznik do stemplowania kart do gry przechowuje się w wytwórni pod wspólnym urzędowym zamknięciem urzędu akcyzowego i urzędnika nadzorującego wytwórnię.

2. Przedsiębiorca wytwórni jest obowiązany do dostarczenia odpowiedniego schowku do przechowywania znacznika, przystosowanego do podwójnego urzędowego zabezpieczenia.

§ 76. Przed ostemplowaniem należy na każdej należycie opakowanej i zaopatrzonej w opaskę akcyzową talii kart do gry umieścić pieczęć wytwórni: raz na jednej z kart w miejscu okrągłego otworu w opakowaniu (§ 69 ust. 4), a drugi raz w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na opasce, a część na opakowaniu.

§ 77. Stemplowanie kart do gry odbywa się przez odcisnięcie znaku stemplowego na jednej karcie talii. Nadto urząd stemplujący lub organ nadzorujący stemplowanie umieszcza na talii swą pieczęć urzędową w ten sposób, by część pieczęci znajdowała się na opasce akcyzowej, a część na opakowaniu.

§ 78. Do ostemplowania przeznacza się zasadniczo asa kierowego, a w jego braku innego asa. W braku asów należy ostemplować tę kartę do gry, na której uwidoczniiona jest firma wytwórcy (§ 69 ust. 1).

§ 79. Stempel ma kształt okrągłej pieczęci o średnicy 18 mm, składającej się z okrągłego pola środkowego barwy czerwonej, na którym znajduje się sylwetka białego orła (bez korony), wykonana według wzoru Nr 1, ustanowionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U.R.P. z 1939 r. Nr 2, poz. 8) i z pola zewnętrznego, zamkniętego dwoma kołami współśrodkowymi, w którym umieszczone są: u góry napis „Akcyza od kart do gry“, u dołu gwiazdka pięcioramienna między dwiema strzałkami. Wewnątrz gwiazdki umieszczony jest numer kolejny znacznika, którym dokonuje się stemplowania. Barwa kół, napisów, gwiazdki i strzałek jest:

- 1) dla kart z papieru:
 - a) indygo dla talii, zawierającej do 36 kart,
 - b) jasno-zielona dla talii, zawierających ponad 36 kart;
- 2) dla kart z innego materiału aniżeli papier:
 - a) czerwona dla talii, zawierających do 36 kart,

b) jasno-żółta dla talii, zawierających ponad 36 kart.

§ 80. Talie kart do gry nie odpowiadające przepisom §§ 69 i 72 nie mogą być stemplowane.

§ 81. W razie wadliwego odbicia stempla urzędowego nadzorujący stemplowanie urzędnik akcyzowy czyni o tym odpowiednią wzmiankę w protokóle, o którym mowa w § 74 ust. 4 i dołącza do egzemplarza przeznaczanego dla urzędu kartę do gry, na której odcisnięto stempel, oraz opakowanie odnośnej talii. Resztę kart zwraca się przedsiębiorcy.

§ 82. Do ostatecznej odprawy celnej kart do gry, przywiezionych z zagranicy, upoważnia się tylko urzędy celne w Gdańsku, Gdyni, Katowicach, Krakowie, Łodzi, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu oraz czynne przy tych urzędach oddziały pocztowo-celne i lotniczo-celne. Sam przywóz kart, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie ogólne przepisy o obrocie towarowym, może odbywać się przez wszystkie kolejowe urzędy celne I klasy. Urzędy te przekazują przesyłki z kartami do jednego z wymienionych wyżej urzędów celnych do odprawy celnej w sposób, ustalony dla przekazywania przesyłek celnych.

§ 83. 1. Przy zgłaszaniu kart do gry do odprawy celnej strona obowiązana jest podać w deklaracji celnej prócz danych, wymaganych przez przepisy celne, ilość talii oraz materiał, z którego karty zostały wyrobione.

2. Po zaopatrzeniu każdej talii kart w opaskę akcyzową urząd celny, zgodnie z przepisami §§ 77—79, stempluje je.

§ 84. 1. Opakowane karty do gry powinny być tego samego dnia złożone do magazynu.

2. W magazynie wytwórni powinny być osobno ułożone karty: 1) nie ostemplowane i nie zaopatrzone w opaskę, 2) zaopatrzone w opaskę, lecz nie ostemplowane oraz 3) zaopatrzone w opaskę i ostemplowane.

3. Pozostałe po zakończeniu pracy w danym dniu karty wydrukowane, a nie ułożone jeszcze w talie należy złożyć do magazynu na przechowanie.

4. W magazynie nie wolno przechowywać próżnych opakowań ani innych przedmiotów oprócz kart.

§ 85. Magazyn pozostaje pod urzędowym zabezpieczeniem, a wchodzić do niego można tylko w obecności urzędnika akcyzowego, nadzorującego wytwórnię.

§ 86. 1. W razie wątpliwości co do rodzaju wyrabianych kart do gry organa akcyzowe mogą pobierać w wytwórni próbki materiału, przeznaczonego do wyrobu kart, celem sprawdzenia.

2. W razie potrzeby przesyła się próbki do zbadania do Biura Badań i Norm Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

3. O ile wynik badania wykaże, że rodzaj kart uzasadnia pobranie wyższej akcyzy, koszty przesłania i badania próbki ponosi przedsiębiorca.

§ 87. Przedsiębiorca wytwórni kart do gry

jest obowiązany przedłożyć urzędowi akcyzowemu z każdego rodzaju kart, które zamierza wyrabiać, po 3 nieopakowane talie wraz z przynależnym opakowaniem. Każdy wzór powinien być oznaczony numerem. Urząd zwraca wytwórcy jedną talię z potwierdzeniem zgłoszenia na opakowaniu.

§ 88. Rokiem obrachunkowym dla wytwórni kart do gry jest rok kalendarzowy.

§ 89. Przedsiębiorca wytwórni kart do gry obowiązany jest prowadzić:

- 1) księgę obrachunkową wytwórni kart do gry (wzór Nr 12),
- 2) księgę póboru opasek akcyzowych (wzór Nr 10),
- 3) księgę kredytu akcyzowego (wzór Nr 3),
- 4) zeszyt świadectw przewozowych (wzór Nr 13).

§ 90. Wpisy do ksiąg mają być dokonywane najpóźniej do godziny 18 danego dnia.

§ 91. Przedsiębiorca przesyła z końcem miesiąca izbie skarbowej odpisy ksiąg, wymienionych w § 89 pkt 1 i 3 za ubiegły miesiąc.

§ 92. 1. Znajdujące się w wytwórni karty do gry uszkodzone lub zepsute, zarówno niewykończone (np. w arkuszach nie pociętych), jako też już ułożone w talie oraz karty nadliczbowe są wolne od akcyzy pod warunkiem zniszczenia ich przez spalenie w obecności urzędnika kontroli akcyzowej, nadzorującego wytwórnię. Do czasu zniszczenia karty te należy przechowywać pod urzędowym zamknięciem, oddzielnie od kart nadających się do użytku.

2. Karty do gry uszkodzone, zepsute lub niewykończone mogą być wydane z wytwórni bez zapłaty akcyzy pod warunkiem, że:

- a) odbiorca złoży uprzednio urzędnikowi akcyzowemu, nadzorującemu wytwórnię kart, pisemne oświadczenie, do jakiego celu nabywa powyższe karty; oświadczenie to powinno ponadto zawierać nazwisko i imię lub firmę oraz dokładny adres odbiorcy,
- b) każda karta zarówno luzem, jak i w arkuszu zostanie w obecności urzędnika, nadzorującego wytwórnię, przecięta co najmniej na dwie części w sposób uniemożliwiający użycie kart do gier, rozrywek towarzyskich itp.

3. O zniszczeniu lub przecięciu kart spisuje się protokół w dwóch egzemplarzach. W protokóle należy między innymi dokładnie wyszczególnić ilość i rodzaj zniszczonych lub przeciętych kart. Jeden egzemplarz protokołu dołącza się do księgi obrachunkowej dla uzasadnienia rozchodu tych kart, które były już zapisane na przychód w powyższej księdze. Przy odnośnej pozycji w kolumnie: „uwagi“ księgi obrachunkowej należy podać numer i datę protokołu, na podstawie którego nastąpiło wpisanie kart na rozchód. Drugi

egzemplarz protokołu dołącza się do odpisu książki obrachunkowej (§ 91).

4. O wydaniu kart, o których mowa w ust. 2, urzędnik akcyzowy, nadzorujący wytwórnię, zawiadamia kontrolę akcyzową miejsca zamieszkania odbiorcy w celu roztoczenia nadzoru nad zużyciem kart zgodnie z przeznaczeniem (§ 92 ust. 2 lit. a).

§ 93. Karty do gry, przeznaczone do celów reklamowych, a wydawane z wytwórni po kilka sztuk w formie wachlarzyków lub w albumach, nie podlegają akcyzie pod warunkiem, że:

- a) na każdej karcie zostanie umieszczony na stronie wewnętrznej nadruk: „wzór kart do gry“ literami o wielkości co najmniej 4 mm,
- b) każda karta zostanie co najmniej w dwu miejscach przedziurawiona otworem o średnicy przynajmniej 5 mm.

§ 94. 1. Sprzedaż kart do gry wymaga zgłoszenia (rejestracji). Zgłoszenie powinno być wniesione do urzędu akcyzowego. W zgłoszeniu należy podać datę zamierzonego rozpoczęcia sprzedaży, miejsce i rodzaj sprzedaży (hurtowa, detaliczna). Urząd akcyzowy potwierdza w ciągu trzech dni odbiór zgłoszenia.

2. O zamiechaniu sprzedaży należy zawiadomić urząd akcyzowy najpóźniej po upływie 24 godzin od ukończenia sprzedaży.

§ 95. 1. Sprzedawca powinien odpowiednio oznaczyć lokal sprzedaży na zewnątrz i przechowywać karty do gry, przeznaczone na sprzedaż, tylko w tym lokalu.

2. O zmianie lokalu sprzedawca powinien w ciągu 3 dni zawiadomić pisemnie kontrolę akcyzową.

§ 96. Sprzedawcy kart do gry są obowiązani przechowywać rachunki dostawców (wytwórców-hurtowników) celem wykazania organom akcyzowym pochodzenia posiadanych kart.

§ 97. 1. Organom akcyzowym służy prawo wstępu do lokalu sprzedaży w przepisowych godzinach handlu celem wykonania kontroli nad przestrzeganiem przepisów o akcyzie od kart do gry.

2. Przedsiębiorca sprzedaży jest obowiązany okazywać organom akcyzowym posiadane zapasy kart oraz dokumenty, pozostające w związku z nabyciem i sprzedażą kart.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 98. Przedsiębiorcy wytwórni kwasu węglowego i bibułki obowiązani są zgłosić urzędowi akcyzowemu swe przedsiębiorstwa w ciągu 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i złożyć w ciągu dalszych 28 dni załączniki, wymienione w art. 16 ust. 3 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o postępowaniu akcyzowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 123), w celu przeprowadzenia sprawdzenia (art. 18 ust. 1 powyższego dekretu).

§ 99. 1. Przedsiębiorcy istniejących wytwórni kwasu węglowego, bibułki, sztucznych środków słodzących i kart do gry powinni dostosować pomieszczenia i urządzenia do przepisów prawa akcyzowego i dekretu o postępowaniu akcyzowym oraz rozporządzenia niniejszego w ciągu 6 miesięcy od chwili wejścia w życie tego rozporządzenia.

2. Izba skarbową może w wyjątkowych przypadkach zezwalać poszczególnym wytwórniom na ulgi od wymagań przepisu ust. 1 co do dostosowania pomieszczeń i urządzeń wytwórni do obowiązujących przepisów.

§ 100. Przedsiębiorcy istniejących wytwórni bibułki są obowiązani w ciągu 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przedłożyć Ministerstwu Skarbu za pośrednictwem kontroli akcyzowej wzory papierów, o których mowa w § 21 ust. 3.

§ 101. W nieuregulowanych niniejszym rozporządzeniem sprawach, dotyczących akcyz od: kwasu węglowego, bibułki, sztucznych środków słodzących i kart do gry, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży, oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 1, poz. 1) odnoszące się do:

- 1) postępowania z zepsutym produktem w wytwórni lub wolnym składzie oraz z produktem, który uległ zniszczeniu wskutek nieprzewidzianego wypadku,
- 2) warunków kredytowania podatku,
- 3) warunków udzielania, wygasania i cofania zezwoleń na produkcję i sprzedaż,
- 4) warunków otwierania wolnych składów,
- 5) oznaczenia pomieszczeń,
- 6) wyłączenia z użycia narzędzi mierniczych,
- 7) przemiaru naczyń oraz zabezpieczenia przyrządów mierniczych,
- 8) zabezpieczenia urządzeń fabrykacyjnych przed produkcją nieprzewidzianą w zgłoszonym planie,
- 9) postępowania w sprawie ubytków,
- 10) odprawy i przewozu produktów pod wężłem podatku oraz zabezpieczenia podatku,
- 11) świadectw przewozowych.

§ 102. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Skarbu, określone w art. 129 prawa akcyzowego, o ile dotyczą akcyz od sztucznych środków słodzących i od kart do gry.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc